

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/697/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612207227
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3612207227.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa Z., so sídlom W. X, A., IČO XX XXX XXX, zastúpeného C., so sídlom W. X, A., IČO XX XXX XXX proti odporkyni K. V., bytom V. XXX/XX, A., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne D., so sídlom N. X, W., IČO XX XXX XXX, zastúpeného Q.. P. E., advokátom Q. X/P., R., o zaplatenie 74,90 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Partizánske, č.k. 3C/55/2013-101 zo dňa 2. júla 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške **16,11 Eur**, k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka Q.. P. E., advokáta, a to do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh zamietol, odporkyni náhradu trov konania nepriznal a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania vo výške 48,82 Eur. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa domáhal zaplatenia 82,89 Eur s príslušenstvom a podaním, doručeným súdu dňa 18.01.2013, upravil petit návrhu na začatie konania tak, že sa domáha zaplatenia 74,90 Eur s príslušenstvom. Súd vo veci samej rozhodol platobným rozkazom **zo dňa 07.03.2013, č.k. 20Ro/565/2012-33**, proti ktorému podal odpor vedľajší účastník **na strane odporkyne**. Odpor odôvodnil tým, že ide o spotrebiteľský právny vzťah. Vzniesol námietku premlčania. Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku, a to predĺženie premlčacej lehoty formou uznania dlhu **a rozhodcovskú doložku**. Odporkyňa okrem iného vzniesla námietku premlčania. Súd vykonal dokazovanie výsluchom odporkyne, oboznámením obsahu spisu, najmä zmluvy zo dňa 05.08.2005, dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní dlhu zo dňa 16.12.2010, zmluvy o postúpení pohľadávok, prehľadu obrátov, odporu, vyjadrenia k odporu a dospel k záveru, že návrh je potrebné zamietnuť z dôvodu, že odporkyňa vzniesla námietku premlčania, ktorú súd uznal za dôvodnú. Ako predbežnú otázku súd skúmal platnosť uznania dlhu zo dňa 16.12.2010 a dospel k záveru, že predmetné uznanie dlhu nie je platným právnym úkonom, a to z toho dôvodu, že ide o právny úkon, ktorý obchádza zákon a prieči sa dobrým mravom, pretože vychádza z nekalej obchodnej praktiky navrhovateľa. V posudzovanej veci išlo o dlh odporkyne splatný v pravidelných mesačných splátkach po 300,- Sk (9,96 Eur). **Z návrhu vyplýva, že pre neplatenie pravidelných mesačných splátok bol celý úver dňa 21.10.2006 vyhlásený za splatný**. Premlčacia doba začala plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal zročný celý dlh (§ 103 Občianskeho zákonníka). Prvá neuhradená splátka bola 20.10.2006, premlčacia doba teda začala plynúť 20.10.2006 a uplynula 20.10.2009. Návrh na začatie konania bol podaný až 23.11.2012, teda až po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby. Keďže odporkyňa vzniesla námietku premlčania, súd návrh zamietol. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že **v konaní úspešnej odporkyni náhradu trov konania nepriznal,**

pretože jej v konaní žiadne trovy nevznikli. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne priznal náhradu trov konania spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia za 2 úkony právnej pomoci po 16,60 Eur (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie vo veci samej) a 2 režijné paušály po 7,81 Eur, spolu v sume 48,82 Eur (nesprávne uvedené 18,82 Eur).

Proti tomuto rozsudku vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby krajský súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur. Mal za to, že v danom prípade je na mieste aplikácia § 150 ods. 2 O.s.p., ktorý sleduje, aby neúspešná strana bola povinná zaplatiť len trovy konania, ktoré sú úmerné hodnote pohľadávky, a ktoré sú nevyhnutné. Pritom je potrebné vychádzať zo zásady primeranosti a úmernosti vo vzťahu k výške žalovanej istiny aj vo vzťahu k povahe veci, posúdenia jej zložitosti a obsahu podaní, pričom vedľajší účastník vystupuje v obdobných veciach opakovane s obsahovo rovnakými jednoduchými podaniami. Zastával názor, že vedľajší účastník by sa mal z podstaty svojej existencie snažiť o čo najhospodárnejšie vedenie konania v záujme znižovania vzniku neefektívnych nákladov. Navrhovateľ zastával názor, že združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť z podstaty svojej existencie schopné samé poskytnúť právnu pomoc v spotrebiteľských sporoch. Podľa údajov registrácie Ministerstva vnútra SR má združenie členov, ktorí majú právnické vzdelanie, pričom združenie môže podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5Co 26/2012 a sp. zn. 3Cob 259/2011, ktorý v obdobných prípadoch vedľajšiemu účastníkovi trovy konania nepriznal. Citoval z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z. a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí, sp. zn. 6Co/141/2012, Krajský súd v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co/91/2012 a Krajský súd v Bratislave, sp. zn. 9Co/420/2012. V zmysle uvedeného zastával názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Súd by nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezov Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 78/03. Ďalej poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. Poukázal na to, že združenie na ochranu spotrebiteľa nevstupuje do všetkých konaní, v ktorých je jedným z účastníkov konania spotrebiteľ, ale len do tých konaní, kde má záruky úspechu vo veci prostredníctvom jednoduchých opakovaných podaní, čo vedie k nevhodnému a neúčelnému priznaniu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti potvrdil a navrhovateľa zaviazal k povinnosti zaplatiť mu aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,11 Eur. Uviedol, že vedľajší účastník vstúpil legitímne do predmetného spotrebiteľského sporu na stranu odporcu, a to v súlade s § 92 ods. 2, 3 O.s.p. Tento postup je zákonný a nepredpokladá súhlas spotrebiteľa, dokonca ani jeho vedomosť o takomto konaní. Svoj vstup do konania vedľajší účastník považoval za opodstatnený, keďže spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný v dôsledku jeho aktivity, a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti Združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania, náhradu ktorých požadujú, objektívne účelné. Privítal by prijatie vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá by súdu umožnila prihliadať na premlčanie pohľadávky ex offa v súdnych konaniach proti spotrebiteľom, alebo poučiť ich o možnosti premlčania namietat'. Považoval za svoju povinnosť chrániť spotrebiteľa aj pred premlčanými nárokmi, na základe čoho vznášajú námietku premlčania v každom spore, v ktorom je žalovaný nárok premlčaný. Odmietnutie ich práva na plnú náhradu trov konania by de facto znamenalo nemožnosť reálnej ochrany spotrebiteľov na súdoch. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy, právo účastníka na náhradu trov konania v úspešnom súdnom spore vyplýva z nálezov Ústavného súdu SR, napr. II. ÚS 78/03, II. ÚS 31/04, II. ÚS 56/05, IV. ÚS 147/08, II. ÚS 122/09. Poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR 5Cdo 71/2010, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 17Co/87/2011-71 a rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 7Co/34/2012. Argumentáciu žalobcu, že vedľajší účastník -

združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, považoval za zjavne účelovú, nelogickú až absurdnú. Vedľajší účastník je pripravený dôsledne presadzovať a chrániť oprávnené záujmy spotrebiteľov aj v súdnych konaniach, a to vystupovať proti dodávateľom na základe princípu „rovnosti zbraní“ - možnosť zastúpenia vedľajšieho účastníka advokátmi, čím žalobca získava rovnocenného partnera v riešení právnych otázok, pretože priemerný spotrebiteľ sa nedokáže náležite brániť a v dôsledku svojej neinformovanosti, prípadne nedostatku prostriedkov na právne zastúpenie, rezignuje. Keďže v danej právnej veci sú uplatňované nároky proti spotrebiteľovi, je potrebné použiť normy spotrebiteľského práva aj výkladové pravidlá ich aplikácie. V rámci spotrebiteľského práva pozitívny zásah štátu, ktorý je realizovaný spotrebiteľskou právnou úpravou, kompenzuje nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Pri ochrane spotrebiteľa musí zohrať úlohu aj súdna moc aplikačnou praxou, a to aj v otázke rozhodovania o trovách konania subjektov, ktoré vystupujú na ochranu spotrebiteľa.

Krajský súd preskúmal vec v medziach podaného odvolania v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné v odvolaní napadnutej časti potvrdiť ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti navrhovateľa zaplatiť náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne. Rozsudok okresného súdu vo zvyšnej časti nebol napadnutý účastníkmi, nadobudol právoplatnosť, a preto krajský súd rozsudok okresného súdu v tejto časti nepreskúmal (§ 206 O.s.p.).

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Povinnosť nahradiť trovy konania sa teda spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci.

Predpokladom, splnením ktorého vznikne nárok na náhradu trov konania, je v prvom rade plný úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním petitu návrhu a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. Účastník, ktorý mal plný úspech vo veci, má potom nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným a neskôr upraveným návrhom domáhal voči odporkyni zaplata istiny vo výške 74,90 Eur s príslušenstvom. Súd prvého stupňa rozsudkom tento návrh zamietol. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že odporkyňa mala vo veci plný úspech. Preto v zmysle ustanovenia §142 ods. 1 O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Odporkyni súd prvého stupňa náhradu trov konania nepriznal, nakoľko jej v konaní žiadne trovy nevznikli.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 48,82 Eur. Náhrada trov mu bola priznaná z dôvodu plného úspechu vo veci. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje.

Podľa názoru odvolacieho súdu aj vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia v danej veci považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2.

Vedľajší účastník vstúpil do predmetného konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporkyne a účelne a úspešne bránil v tomto konaní práva odporkyne, na stranu ktorej do konania vstúpil. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania vstúpil a

dňa 21.03.2013 doručil súdu prvého stupňa odpor vedľajšieho účastníka (č.l. 36), v ktorom kvalifikovane vzniesol námietku premlčania a vyjadril sa k dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia.

Súd prvého stupňa preto správne uložil povinnosť navrhovateľovi zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov právneho zastúpenia, a to v celkovej výške 48,82 Eur za dva úkony právnej služby.

Pokiaľ ide o možnosť aplikácie ust. § 150 ods. 2 O.s.p., na ktorú poukázal navrhovateľ, odvolací súd uvádza, že je len na vôli súdu, či v drobných sporoch neprizná, alebo zníži trovy konania. Dokonca aj pre zníženie výšky trov konania nestanovuje žiadne hranice a moderáciu trov konania ponecháva len na úvahe súdu a konkrétnych okolnostiach prípadu. Ide totiž o moderačné právo súdu pri rozhodovaní o výške trov konania a ako jediné kritérium zákon zakotvuje neprimeranosť trov voči pohľadávke. Aký pomer výšky trov k výške pohľadávky treba považovať za neprimeraný, to zo zákona nevyplýva a je ponechaný len na úvahe súdu.

Odvolací súd taktiež dáva do pozornosti uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. IV. ÚS 76/2012, v ktorom konštatoval, že ust. § 150 ods. 2 O.s.p. umožňuje súdu, aby v rámci svojho uváženia v medziach tohto zákonného ustanovenia nepriznal, alebo znížil trovy konania, ktoré sú v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke. Pozitívne vymedzený pojem drobného sporu vyplýva z § 200ea ods. 1 O.s.p. V prípadoch drobných sporov je teda na zvážení súdu, či využije ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. a účastníkovi konania, ktorý mal vo veci úspech, buď neprizná, alebo zníži trovy konania. K tomuto kroku môže všeobecný súd pristúpiť len v prípade, ak uplatnené trovy sú neprimerané vo vzťahu k pohľadávke. Neprimeranosť trov by mala v podstate znamenať, že ich výška prekračuje hodnotu pohľadávky. Na druhej strane posúdenie neprimeranosti trov vo vzťahu k hodnote sporu nie je v zákone explicitne vymedzené, je dané na úvahe súdu.

Vzhľadom na uvedené a na pomer výšky trov konania k sume, ktorá bola predmetom konania, krajský súd v danej veci nevzhladol dôvod na aplikáciu moderačného práva a má za to, že vedľajšiemu účastníkovi patrí plná náhrada trov konania.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,11 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 48,82 Eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b) a § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 Eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t. j. 8,30 Eur za podanie vyjadrenia k odvolaniu navrhovateľa, režijný paušál 7,81 Eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 16,11 Eur.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.